

relsen vigtigt, at denne funktion kun udføres af personer med fornødne uddannelsesmæssige forudsætninger (funktionsbeskyttelse), og at offentligheden har mulighed for at identificere disse personer (titelbeskyttelse).

Hertil kommer, at de samarbejdsaftaler, der tidligere eksisterede mellem Dansk Oftalmologisk Selskab og Danmarks Optikerforening om samarbejdet mellem de to organisationers medlemmer nu er op sagt. Selvom samarbejdsaftalernes regler fortsat anvendes som vejledende af en række optikere og øjenlæger, er det grundlag, der tidligere var med til at sikre forsvarlige procedurer i samarbejdet mellem optikere og øjenlæger nu bortfaldet.

Set fra et skademulighedssynspunkt er behovet for en autorisationsordning for (almindelige) optikere derimod ikke specielt stort. Men hensynet til forbrugers muligheden for også at kunne identificere personer med den fornødne uddannelse på dette område taler for også at fastsætte en autorisationsordning for denne gruppe.

4. Optikeruddannelsen

Uddannelsen til optiker er en erhvervsuddannelse af 4 ½ års varighed. Uddannelsen er senest reguleret ved Undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 22008 af 30. januar 1991 om uddannelsen til optometrist (som uddannelsen her benævnes), som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 770 af 17. september 1993 om omfanget af prøver i grundfag i erhvervsuddannelserne samt ændringer i forskellige uddannelsesbekendtgørelser.

Undervisningsministeriet har oplyst, at der for tiden forhandles med Optikerfagets Fællesudvalg om visse ændringer i optikeruddannelsens indhold med henblik på at forbedre både den teoretiske og den praktiske del af uddannelsen særligt på kontaktlinseområdet. Der henvises til bemærkningerne til § 3.

5. Øvrige nordiske lande

Siden 1976 er der også indført autorisationsordninger i Norge og Island, således at samtlige nordiske lande undtagen Danmark i dag har en autorisationsordning for optikere.

6. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget har ingen umiddelbare statslige eller kommunaløkonomiske konsekvenser og heller ingen erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser. Der kan dog blive tale om, at der skal afsættes et mindre beløb til henholdsvis Sundhedsstyrelsen og

Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, som kan få flere opgaver på området.

En eventuel forøgelse af uddannelseskapaaciteten for kontaktlinseoptikere under arbejdsmarkedsuddannelsessystemet (modul I og II) beror på beslutning truffet af de, i henhold til den kommende lov om arbejdsmarkedsuddannelser, lov nr. 430 af 30. juni 1993, nedsatte råd og udvalg, herunder erhvervsområdeudvalg og det efteruddannelseudvalg, hvori optikerfaget vil blive repræsenteret.

Det bemærkes endelig, at indførelsen af en autorisationsordning for optikere ikke får indflydelse på, hvorledes optikervirksomhed erhvervs mæssigt kan tilrettelægges. Det vil sige, at optikervirksomhed fortsat kan drives som ejer af en optikerforretning eller som ansat optiker i en optikerforretning. En optikerforretning kan drives som enkeltmandsvirksomhed eller være en del af en forretningskæde, og forretningen kan være personligt ejet eller være drevet i selskabsform.

Ejeren af en optikerforretning behøver således ikke selv at være autoriseret optiker. Ansvar for at betingelserne for optikervirksomhed overholdes, påhviler den enkelte optiker. Dog skal vedkommende ejer af forretningen drage omsorg for, at optikeren ikke forhindres i at opfylde sine forpligtelser efter loven. Ejeren af en optikerforretning vil ligeledes kunne ansætte andre end uddannede optikere til at bistå de(n) autoriserede optikere med optikeropgaver, bla. efter reglerne om medhjælp, jf. også bemærkningerne til § 10.

7. Høring af offentlige myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har været sendt til høring hos de involverede statslige myndigheder, de kommunale organisationer og de faglige foreninger for ansatte og arbejdsgivere, herunder optikerforeningerne, Den almindelige Danske Lægeforening m.fl.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til §§ 1-2

Det fastslås i bestemmelserne, at der er eneret henholdsvis til betegnelserne optiker og kontaktlinseoptiker og til nærmere beskrevne virksomhedsområder.

Om afgrænsning af eneretten henvises til lovforslagets § 7. Af § 8 fremgår, at eneretten efter loven ikke berører lægers virksomhed.